

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 4032/2020

04 IUN. 2020

**Către: DOAMNA SILVIA-CLAUDIA MIHALCEA,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 27 mai 2020

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 2/3664/05.06.2020

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege privind instituirea unui ajutor de stat pentru acordarea de despăgubiri producătorilor agricoli afectați de fenomene meteorologice nefavorabile, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 175/2020, L. 275/2020);*

2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente (Bp. 568/2017, Plx. 262/2018);*

3. *Proiectul de Lege privind modificarea art. 33 din Legea nr. 502/2004 privind asociațiile de pensionari, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 423/2019, Plx. 645/2019);*

4. *Proiectul de Lege pentru completarea anexei nr. 1 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 78/2020, L. 196/2020);*

5. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea prevederilor Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 13/2020, Plx. 186/2020);*

6. *Propunerea legislativă pentru completarea alin.(3) al art.16 din Legea nr. 215 din 11 noiembrie 2016 privind ceremoniile oficiale (Bp. 518/2019, Plx. 119/2020);*

7. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (Plx. 138/2020);*

8. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (Plx. 122/2020);*

9. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea art. 145 alin. (3) și completarea art. 152 din Codul Muncii, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 318/2019, Plx. 524/2019);*

10. *Proiectul de Lege privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 131/2020, L. 289/2020);*

11. *Proiectul de Lege privind acordarea de măști pentru protecția cetățenilor români de virusul Covid-19, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 185/2020, Plx. 304/2020);*

12. *Proiectul de Lege pentru aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de taurine din rasele Bălțata Românească, Brună și Sura de Stepă, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 582/2017, Plx. 78/2018).*

Totodată, vă transmitem, alăturat, în copie, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. *Propunerea legislativă privind declararea lui Mihai Viteazul, Domn al Țării Românești, Domn al Moldovei și Principe al Transilvaniei, drept martir și erou al națiunii române (Bp. 101/2020, L. 210/2020);*
2. *Propunerea legislativă privind organizarea și finanțarea serviciilor de promovare a sănătății și prevenire a îmbolnăvirilor (Bp. 92/2020);*
3. *Propunerea legislativă pentru acordarea unor facilități în domeniul tineret și sport pentru înlăturarea efectelor negative ale suspendării activităților pe perioada Stării de Urgență (Bp. 132/2020);*
4. *Propunerea legislativă privind declararea personajelor istorice Horea, Cloșca și Crișan, drept martiri și eroi ai națiunii române (Bp. 100/2020, L. 211/2020).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

278
16/05/2020

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară*, inițiată de domnul senator PSD Cazanciuc Robert-Marius (**Plx. 138/2020**).

I. Principalele reglementări

Prezenta inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii măsurii suspendării activității instanțelor de judecată pe perioada stării de asediu sau a stării de urgență, cu excepția situațiilor excepționale și urgente în care activitatea de judecată continuă, categoriile de cauze ce se vor judeca urmând să fie stabilite de Consiliul Superior al Magistraturii.

II. Observații

1. Prin inițiativa legislativă se propune instituirea unor măsuri legislative cu vocație de aplicabilitate generală, ancorate însă în paradigma actualului context (epidemiologic), în condițiile în care situațiile excepționale care ar putea impune declararea stării de asediu/stării de urgență sunt multiple (pericole grave, actuale sau iminente, care amenință suveranitatea, independența, unitatea ori integritatea teritorială a statului/pericole grave actuale sau iminente privind securitatea națională ori funcționarea democrației constituționale/iminența producerii ori producerea unor calamități care fac necesară prevenirea, limitarea sau înlăturarea, după caz, a urmărilor unor dezastre), având propria lor dinamică.

În aceste condiții, măsurile legislative cuprinse în inițiativa legislativă, măsuri inspirate din realitatea pandemiei COVID-19, nu ar fi de natură, în opinia noastră, să răspundă într-un mod util și adaptat realităților concrete și particulare care vor determina în viitor instituirea stării de asediu sau a stării de urgență. În orice caz, identificarea unor norme de aplicare generală care să răspundă unor împrejurări prin excelență excepționale, temporare, dar probabil de o largă varietate, constituie un demers dificil, dacă nu imposibil de realizat, în condițiile în care normele juridice trebuie să fie, la rândul lor, adaptate realității (sociale/economice, ș.a.).

Situația epidemiologică specifică pandemiei COVID-19 a impus suspendarea activității de judecată având în vedere faptul că „*neluarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, în domeniul social și economic, pentru limitarea infectării cu coronavirusul SARS-CoV-2 în rândul populației ar avea un impact deosebit de grav, în principal asupra dreptului la viață și, în subsidiar, asupra dreptului la sănătate al persoanelor (...)*”¹. Aceste considerente ținând de situația epidemiologică care au determinat luarea măsurii suspendării judecării proceselor este puțin probabil să se regăsească în viitor în toate cazurile în care s-ar institui stare de urgență sau stare de asediu, motiv pentru care nu se impune instituirea obligației suspendării de drept a activității de judecată și în viitor în toate cazurile în care se instituie una dintre stările reglementate de art. 93 din Constituție.

În plus, este posibil ca starea de asediu/starea de urgență să fie instituită nu pe întreg teritoriul țării, ci doar în unele unități administrativ-teritoriale, cu consecința că, de exemplu, nu se va impune suspendarea activității de judecată la nivelul tuturor instanțelor judecătorești din România, astfel cum se propune prin inițiativa legislativă. Tot astfel, poate ar fi de analizat, tot ca măsură cu caracter general, independentă de împrejurarea particulară care determină instituirea stării de asediu/stării de alertă, dacă nu s-ar impune protejarea și a altor raporturi juridice (în afara relațiilor de familie, care ar urma să fie invariabil ocrotite pe durata stării respective, astfel cum se propune prin inițiativa legislativă).

De aceea, deși nu excludem în totalitate ideea de a reglementa printr-un instrument juridic de nivelul legii aspectele care se propun a fi incluse în proiect, apreciem totuși că, din punct de vedere practic, un asemenea demers are inconvenientul că nu ar permite adaptarea măsurilor, inclusiv de ordin legislativ, în funcție și de motivele care au determinat starea de asediu/starea de urgență sau de circumstanțele fiecărei stări de asediu/stări de urgență în parte.

Întrucât măsurile de natură legislativă ce se pot lua în ceea ce privește activitatea instanțelor și parchetelor pe durata unei astfel de stări sunt numeroase și diverse, nu credem că o modificare a *Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară* (act normativ-cadru în materie) ar răspunde acestei nevoi de reglementare. Astfel, se impune a se analiza dacă o soluție mai potrivită nu ar fi un proiect de act normativ de sine-stătător, cu caracter general, care să

¹ Decretul Președintelui României nr. 195/2000 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României

reglementeze activitatea instanțelor/parchetelor pe durata unor situații de urgență, eventual alături de măsuri în alte domenii, cu posibilitatea ca, în funcție de fiecare situație de urgență în parte, să se poată adopta și alte acte normative care să reglementeze măsuri specifice, adaptate situației respective.

În ipoteza adoptării măsurilor cuprinse în inițiativa legislativă, pot fi luate în considerare, ca eventuale surse de inspirație, cel puțin unele dintre dispozițiile recentelor două decrete pentru instituirea (și prelungirea) stării de urgență pe teritoriul României (*Decretul Președintelui României nr. 195/2020* și, mai ales, *Decretul Președintelui României nr. 240/2020*), cu precizarea că aceste două acte juridice au fost adoptate într-un context excepțional, particular, fiind necesară adaptarea acestora poate în sensul promovării unei redactări generale, dar concise.

Sub rezerva celor de mai sus, formulăm următoarele observații punctuale:

- referitor la alin (4) al art. 11, menționăm că este necesar a fi clarificată semnificația sintagmei „*fiecare categorie de instanțe*” utilizată în cuprinsul acestuia, dacă se referă la nivelul instanței sau la specializarea acestora (secții de contencios administrativ, secții/completuri civile, penale, etc);

- la alin. (3) al art. 11 din inițiativa legislativă se precizează că activitatea de judecată poate continua în situații excepționale de urgență deosebită, temeinic justificate, fără a rezulta, cu referire la această ultimă sintagmă, cine are rolul de a stabili care sunt „*situațiile temeinic justificate*” și pe baza căror criterii – având în vedere faptul că potrivit alin. (4) al art. 11 din inițiativa legislativă, cauzele ce se judecă sunt stabilite de Consiliul Superior al Magistraturii. Nu este clarificat faptul dacă situațiile anterior menționate vor fi stabilite tot de această instituție sau este vorba de o altă instituție/autoritate. În acest context, menționăm faptul că, prin *Decretele Președintelui României nr. 195/2020* și *nr. 240/2020*², s-a prevăzut faptul că lista cauzelor (care prezintă urgență deosebită și care, după împrejurări, poate fi actualizată) se stabilește de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru cauzele de competența acesteia și, respectiv, de colegiile de conducere ale curților de apel pentru cauzele de competența lor și pentru cauzele de competența instanțelor care funcționează în circumscripția lor teritorială, Consiliul Superior al Magistraturii dând îndrumări, în vederea asigurării unei practici unitare, colegiilor de conducere ale instanțelor menționate cu privire la modul de stabilire a cauzelor care se judecă pe durata stării de urgență³;

² *Decretul Președintelui României nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României*

³ A se vedea dispozițiile art. 42 alin. (1) tezelor a 2-a și a 3-a din *Decretul Președintelui României nr. 195/2020*, precum și ale art. 63 alin. (1) tezele a 2-a și a 3-a din *Decretul Președintelui României nr. 240/2020*.

Menționăm și faptul că, de exemplu art. 64 alin. (13) din Anexa 1 la *Decretul nr. 240/2020* are următorul cuprins:

„(13) Pe durata stării de urgență, în cauzele în care nu se efectuează acte de urmărire penală sau procesul penal este suspendat potrivit prezentului decret, prescripția răspunderii penale se suspendă. Suspendarea operează de drept, fără a fi necesară emiterea unei ordonanțe sau a unei încheieri în acest scop.”

- de asemenea, în măsura în care alin. (4) nu face trimitere la alin. (3), ci se referă la „cauze” în general, cele două texte de lege par a reglementa chestiuni diferite. În plus, semnalăm că alin. (3) nu se corelează nici cu alin. (5) ale art. 11, acest din urmă alineat referindu-se doar la anumite tipuri de cauze pentru care ședințele se desfășoară prin videoconferință, lăsând nereglementat modul de desfășurare a ședințelor pentru celelalte tipuri de cauze urgente prevăzute la alin. (3), a căror judecată continuă;

- referitor la alin. (6) al art. 11- se propune ca, pe durata stării de urgență, termenele de prescripție și cele procedurale să nu înceapă să curgă, iar dacă au început să curgă, acestea să se suspende. O primă observație ar fi aceea că nu este reglementată și ipoteza stării de asediu, deși la alin. (2) și (3) sunt avute în vedere ambele stări. De asemenea, prevederile de la alin. (6) nu se corelează cu cele ale art. (3) – (5) care reglementează continuarea activității de judecată pentru anumite cauze.

2. Totodată, atașăm răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 895/C/1092/III-13/08.05.2020.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Parlamentul va decide asupra oportunității adoptării acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ludovic ORBAN
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Ion-Marcel CIOLACU

Președintele Camerei Deputaților

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LĂNGĂ ÎNALȚĂ CURTE DE CASATIE ȘI JUȘTTIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Nr. 895/C/1092/III-13/2020

08.05.2020

Domnului Cătălin Marian PREDOIU
Ministrul Justiției

Stimate domnule ministru,

În contextul relației instituționale consolidate dintre instituțiile noastre, vă semnalăm faptul că pe rolul Parlamentului României – Camera Deputaților se regăsește o propunere legislativă, înregistrată sub nr. **PI-x nr. 138/2020**, care vizează completarea art. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că la acest text de lege se adaugă 5 noi alineate, astfel:

Art. 11 (1) Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective;

(2) Activitatea de judecată se suspendă pe perioada decretării stării de asediu sau a stării de urgență în condițiile articolului 93 din Constituție.

(3) Pe durata stării de asediu sau a stării de urgență, activitatea de judecată poate continua doar în situații excepționale, de urgență deosebită, temeinic justificate, referitoare la protecția relațiilor de familie și la măsurile dispuse prin decret emis de Președintele României cu privire la instituirea stării excepționale.

(4) Cauzele care se vor judeca pentru fiecare categorie de instanțe vor fi stabilite, în mod exhaustiv, doar de Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) În cauzele în care s-a dispus măsura arestării preventive sau în cauzele în care părțile execută pedeapsa în regim privativ de libertate, ședințele de judecată se vor desfășura exclusiv prin videoconferință.

(6) Pe durata stării de urgență, termenele de prescripție și cele procedurale nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă.

Din expunerea de motive a propunerii legislative reiese faptul că modificarea s-ar justifica, pe de o parte, pentru că odată cu instituirea stării de urgență de către Președintele României, s-au luat măsuri care duc la restrângerea drepturilor și libertăților persoanelor, iar, pe de altă parte, pentru că a existat o practică neunitară la nivelul instanțelor judecătorești cu privire la cauzele care trebuie judecate în perioada în care dăinuie această stare.

În urma examinării proiectului de lege vă transmitem poziția :

1. Potrivit art. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.1/1999, privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, starea de asediu și starea de urgență privesc situații de criză ce impun măsuri excepționale care se instituie în cazuri determinate de apariția unor pericole grave la adresa apărării țării și securității naționale, a democrației constituționale ori pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea urmărilor unor dezastre.

În continuare, la art.2 se definește noțiunea de stare de asediu¹, de asemenea, la art.3 se definește starea de urgență².

Pentru ca măsurile necesare în cazul în care apar astfel de situații excepționale să fie eficiente, la art. 14 din OUG nr. 1/1999 se prevede că decretul de instituire a stării de asediu sau a stării de urgență trebuie să prevadă următoarele:

- a) motivele care au impus instituirea stării;
- b) zona în care se instituie;
- c) perioada pentru care se instituie;
- c¹) măsurile de primă urgență care urmează a fi luate;
- d) drepturile și libertățile fundamentale al căror exercițiu se restrânge, în limitele prevederilor constituționale și ale art. 4 din prezenta ordonanță de urgență;
- e) autoritățile militare și civile desemnate pentru executarea prevederilor decretului și competențele acestora;
- f) alte prevederi, dacă se consideră necesare.

¹ ansamblul de măsuri excepționale de natură politică, militară, economică, socială și de altă natură aplicabile pe întreg teritoriul țării ori în unele unități administrativ-teritoriale, instituite pentru adaptarea capacității de apărare a țării la pericole grave, actuale sau iminente, care amenință suveranitatea, independența, unitatea ori integritatea teritorială a statului.

² ansamblul de măsuri excepționale de natură politică, economică și de ordine publică aplicabile pe întreg teritoriul țării sau în unele unități administrativ-teritoriale care se instituie în următoarele situații:

a) existența unor pericole grave actuale sau iminente privind securitatea națională ori funcționarea democrației constituționale;

b) iminența producerii ori producerea unor calamități care fac necesară prevenirea, limitarea sau înlăturarea, după caz, a urmărilor unor dezastre.

2. a. Cu alte cuvinte, starea de asediu și starea de urgență presupun instituirea unor măsuri excepționale, din cauze care pot merge de la existența unui pericol armat până la apariția unui dezastru, măsuri care din punct de vedere administrativ sunt implementate prin decret al Președintelui României.

Potrivit legii, acesta stabilește inclusiv autoritățile civile care vor duce la îndeplinire prevederile decretului.

În domeniul justiției, mai exact a activității de judecată, prin Decretul său nr. 195/2020, prin care a fost instituită starea de urgență la nivelul întregii țări, Președintele României arată, la art.42 alin. (1) din Anexa 1 a actului normativ, că pe durata stării de urgență, activitatea de judecată continuă în cauzele de urgență deosebită. Lista acestor cauze se stabilește de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru cauzele de competența acesteia și, respectiv, de colegiile de conducere ale curților de apel pentru cauzele de competența lor și pentru cauzele de competența instanțelor care funcționează în circumscripția lor teritorială, putând fi, după împrejurări, actualizată. Consiliul Superior al Magistraturii dă îndrumări, în vederea asigurării unei practici unitare, colegiilor de conducere ale instanțelor menționate, cu privire la modul de stabilire a cauzelor care se judecă pe durata stării de urgență.

Așa cum se poate observa, aceste dispoziții au caracter administrativ, sunt justificate de existența stării de urgență, în cazul de față întemeiată pe cauze epidemiologice, și au menirea să indice autoritățile care stabilesc ce anume cauze se judecă.

Având în vedere natura lor, astfel de norme nu își găsesc locul în acte normative primare. Mai mult decât atât, o reglementare cu privire la acest aspect în Legea nr. 304/2004 nu are nici o justificare nici din perspectiva tehnicii legislative, atâta vreme cât măsurile fac parte integrantă a legislației specifice situației extraordinare, anume Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.1/1999.

Este adevărat că, în concret, modul în care a fost redactat art. 42 din Anexa la Decretul nr. 195/2020 poate să conducă la practică neunitară în ceea ce privește stabilirea cauzelor ce trebuie judecate, se observă că textul a suferit completări și modificări în Decretul Președintelui României nr.240/2020, dar aceasta nu poate duce la concluzia că este necesară o reglementare în cuprinsul Legii nr.304/2004.

2. b. O reglementare fixă și rigidă a cauzelor care se pot judeca sub stare de asediu/urgență, la nivel primar, nu aduce niciun plus legislației în vigoare, ci mai mult decât atât, o face de multe ori inefficientă.

Așa cum reiese și din textele indicate mai sus referitor la noțiunea de stare de asediu/stare de urgență, acestea pot fi cauzate de o mulțime de factori. Prezenta situație este generată de existența unui virus extrem de contagios, context în care trebuie luate măsuri dure de distanțare socială, implicit referitoare la desfășurarea

ședințelor de judecată. În acest cadru, sistarea soluționării oricărui alt tip de proces altele decât cele urgente este pe deplin justificată.

În alte situații, însă o astfel de limitare poate fi nejustificată și, mai mult, chiar poate afecta puternic dreptul persoanelor la liber acces la justiție.

Tocmai din acest motiv este și fezabil ca lista cauzelor să nu fie limitată direct prin textul legal, așa cum se face în textul propunerii legislative, care arată că „pe durata stării de asediu sau a stării de urgență, activitatea de judecată poate continua doar în situații excepționale, de urgență deosebită, temeinic justificate, referitoare la **protecția relațiilor de familie și la măsurile dispuse prin decret emis de Președintele României cu privire la instituirea stării excepționale.**”

În același timp este necesar ca, în concret, și judecătorul să poată aprecia cu privire la urgența soluționării unei cauze, deoarece situațiile ce pot apărea în practică sunt extrem de diverse și nu poate fi stabilit cu caracter axiomatic că doar cauzele referitoare la protecția relațiilor de familie sunt importante.

2. c. Propunerea legislativă nu prevede nimic referitor la cauzele penale, altele decât cele privind protecția relațiilor de familie (noțiune cu un conținut imprecis, contrară normelor de tehnică legislativă) și la măsurile dispuse prin decret emis de Președintele României în legătură cu însăși instituirea stării excepționale. Acest mod de abordare exclude judecarea altor cauze care justifică urgența prin natura lor ori prin urmările produse.

Limitarea activității de judecată doar la situații excepționale, de urgență, temeinic justificate referitoare la protecția relațiilor de familie poate exclude o categorie largă de alte cauze a căror judecată și în astfel de situații s-ar justifica. Dispoziția art.11 alin.(3) este restrictivă.

De asemenea, stabilind cu titlu generic, propunerea nu face referire în niciun fel la activitatea judecătorului de drepturi și libertăți, care de asemenea soluționează cauze.

În lipsa unor dispoziții speciale, se poate ușor ajunge la concluzia că nu s-ar putea emite mandate de percheziție în cauze privind traficul de droguri, contrabandă, trafic de migranți, viol, decât dacă privesc situații „referitoare la protecția relațiilor de familie și la măsurile dispuse prin decret”.

2. d. În ceea ce privește **participarea la judecată prin videoconferință**, apreciem că o astfel de normă ar trebui inserată cu caracter de regulă în Codul de procedură penală, la art.364 spre exemplu. Digitalizarea justiției este un deziderat care trebuie urmărit și în afara incidenței unei situații excepționale, iar participarea prin videoconferință, unde este posibil, ar trebui să fie regula.

Ipoteza vizată de noul alin. (5) nu se referă exclusiv la persoana arestată, ci definește: în cauzele ... ședințele de judecată se vor desfășura **exclusiv** prin videoconferință.

În condițiile în care o practică anterioară privind desfășurarea ședinței de judecată prin videoconferință nu este consolidată, nici în ceea ce privește capacitatea tehnică a locurilor de deținere pentru realizarea participării la ședința de judecată prin videoconferință, considerăm că norma propusă nu este susținută prin elemente de eficiență.

Noțiunea „exclusiv” privește și participarea părților și altor subiecți procesuali, instituind o obligație generală pentru organele judiciare, urmând ca în Codul de procedură penală sau regulamentul de organizare internă al instanțelor să se detalieze modul de aplicare. Considerăm că norma nu este aptă să își producă efectele, de vreme ce la nivelul parchetelor este în derulare un proiect cu finanțare UE pentru înregistrarea audierilor, la nivelul Poliției Române nu a fost generalizată soluția de înregistrare a audierilor – cerută de altfel de art.110 alin. (5), art.111 C.pr.pen., suportul tehnic pentru a trece la o soluție exclusivă de sistem videoconferință fiind incipient.

3. În același timp, textul propus neglijează total activitatea unităților Ministerului Public, care este intim legată de buna desfășurare a justiției penale.

Lipsa unor norme privind realizarea urmăririi penale ar duce la situații absurde, în care procurorul este obligat să desfășoare activități urgente, iar instanța pusă în situația de a nu putea soluționa astfel de dosare.

Deopotrivă, acte procedurale precum cercetarea la fața locului sau flagrantul, trebuie efectuate cu respectarea momentelor operative.

4. Relativ la preocuparea exprimată în expunerea de motive a propunerii legislative, în sensul că stabilirea tipurilor de cauze ce pot fi judecate pe perioada stării de urgență trebuie făcută exclusiv printr-un text cuprins într-un act normativ primar, într-un comunicat de presă ce are ca obiect indicarea hotărârii luate de Curtea Constituțională cu privire la o excepție de neconstituționalitate ridicată de Avocatul Poporului, se precizează, printre altele, că: „Din analiza cadrului normativ constituțional și legal, Curtea a constatat că, în domeniul instituirii stării de urgență, autoritățile statului exercită competențe partajate: Parlamentul are competența de legiferare, prin lege organică, a regimului stării de urgență, în vreme ce Președintele are atribuția constituțională de a institui starea de urgență și de a pune în executare dispozițiile legale ale regimului stării de urgență, astfel cum acestea au fost stabilite de legiuitor. Legea organică, transpunând art.93 din Constituție, dă în competența Președintelui instituirea, prin decret prezidențial, a stării de urgență, care presupune inclusiv stabilirea măsurilor concrete de primă urgență care urmează a fi luate și identificarea drepturilor și libertăților fundamentale al căror exercițiu va fi restrâns. Decretul Președintelui nu este decât un act administrativ normativ, deci un act de reglementare secundară, care pune în executare un act de reglementare primară. Restrângerea exercițiului unor drepturi nu se realizează prin decretul Președintelui,

dispozițiile art. 14 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/1999 constituind norma prin care legiuitorul primar abilitază autoritatea administrativă (Președintele României) să dispună executarea legii, respectiv a dispozițiilor art. 4 din același act normativ, care prevăd expres posibilitatea restrângerii exercițiului drepturilor fundamentale. În speță, Președintele, acționând în limitele competențelor sale legale, a identificat drepturile și libertățile al căror exercițiu urma să fie restrâns³”.

Din aceste considerente ale instanței, reiese cu claritate faptul că preocupările exprimate sunt neîntemeiate, și că aspectele cuprinse în propunerea legislativă pot fi stabilite fără probleme de natură constituțională printr-un act secundar, cu caracter administrativ.

5. Suspendarea de drept a tuturor termenelor procedurale sau de prescripție fără o apreciere în concret a proporționalității ar putea fi excesivă.

6. În acest context, apreciem că, cea mai firească reglementare a acestei situații presupune ca autoritățile judiciare responsabile cu implementarea măsurilor în cazul declanșării stării de urgență, să fie stabilite prin decretul Președintelui României.

În cazul în care se dorește totuși o consacrare legislativă a acestora, soluția optimă este aceea a inserării unui text în cuprinsul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 1/1999 care să le desemneze expres, fiind nominalizați spre exemplu Consiliul Superior al Magistraturii și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ambele cazuri, sfera cauzelor în care judecata continuă și sub incidența stării excepționale trebuie lăsată la aprecierea autorității judiciare, cea mai aptă să hotărască sub acest aspect.

Față de toate aceste aspecte, apreciem că nu se justifică adoptarea propunerii legislative ce vizează completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară. Vă supunem examinării aceste argumente, în vederea aprecierii preluării lor în punctul de vedere al Guvernului cu privire la propunerea legislativă, termenul de depunere a raportului⁴ de către Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților fiind 19.05.2020.

Cu deosebită considerație,

PROCUROR GENERAL,
Gabriela SCUTEA

³ http://www.ccr.ro/download/comunicate_de_presa/Comunicat_de_presa_6_mai_2020.pdf

⁴ http://cdep.ro/pls/proiecte/upl_pck2015.proiect?cam=2&idn=18466